

No. W03.09.0216/II

's-Gravenhage, 23 juli 2009

Bij Kabinetsmissive van 26 juni 2009, no.09.001713, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, mede namens de Staatssecretaris van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet houdende wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 en enkele andere wetten in verband met de versterking van de positie van de referent in het reguliere vreemdelingenrecht en versnelling van de vreemdelingenrechtelijke procedure (Wet modern migratiebeleid), met memorie van toelichting.

Het wetsvoorstel strekt tot modernisering van het migratiebeleid voor vreemdelingen die op reguliere gronden verblijf wensen in Nederland. Beoogd wordt om een selectief migratiebeleid tot stand te brengen opdat de vreemdelingen die Nederland nodig heeft, snel en eenvoudig toegelaten kunnen worden. Dit betekent dat de toelatingsprocedures voor alle migranten snel, doeltreffend en beheersbaar moeten zijn. In dit licht wordt voorgesteld om de positie van de referent te versterken. Verder vindt een procedurele afstemming plaats van de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) met de afgifte van een verblijfsvergunning. In lagere regelgeving wordt de vereenvoudiging van het stelsel van verblijfsvergunningen uitgewerkt. De Raad van State onderschrijft de strekking van het wetsvoorstel, maar maakt onder andere opmerkingen over het nuttig effect van het wetsvoorstel, de verhouding tot Europese immigratierichtlijnen en de zorgplichten van de referent. Hij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het voorstel wenselijk is.

1. Bestaande faciliteiten, Wet arbeid vreemdelingen

Het wetsvoorstel modern migratiebeleid vormt de uitwerking van het beleidsdocument "Blauwdruk modern migratiebeleid"¹ in wetgeving. Uit deze blauwdruk blijkt dat het reguliere toelatingsbeleid in feite nog steeds gebaseerd zijn op de Vreemdelingenwet 1965. Door voortdurende wijzigingen en aanpassingen is de wet- en regelgeving complex en onoverzichtelijk geworden.² Voorts zijn er bij de Immigratie en Naturalisatie Dienst (hierna: IND) lange doorlooptijden en worden de beslistermijnen niet altijd gehaald.³ Daarnaast heeft het kabinet geconstateerd dat zich te weinig buitenlandse kennisintensieve bedrijven en kennismigranten in Nederland vestigen.⁴ Een soepelere toelating zou de kwaliteit van de beroepsbevolking en de aantrekkingskracht van Nederland als vestigingsplaats voor buitenlandse investeerders vergroten.

Om vorengenoemde problemen op te lossen wordt voorgesteld om de positie van de referent te versterken in de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw2000). Een referent is een (rechts)persoon die belang heeft bij de overkomst van een vreemdeling (bijvoorbeeld een werkgever, een universiteit of een gezinslid). Het wetsvoorstel

¹ <http://www.justitie.nl/actueel/nieuwsberichten/archief-2008/80627modern-migratiebeleid-nieuw-toelatingsbeleid-voor-nederland.aspx>

² Blauwdruk modern migratiebeleid, bladzijde. 22.

³ Kamerstukken II 2005/06, nr. 30573, nr. 1, blz. 8.

⁴ Blauwdruk modern migratiebeleid, bladzijde 17.

koppelt de referentstelling aan de verblijfsvergunning van de vreemdeling. Indien er ten behoeve van een vreemdeling geen referent optreedt, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning worden afgewezen. Uit de toelichting blijkt dat met deze koppeling wordt voorkomen dat de versterking van de positie van de referent een vrijblijvende aangelegenheid wordt. De referent krijgt wettelijke rechten en verplichtingen. Zo bepaalt het voorgestelde artikel 23 Vw2000 dat een referent aanvragen kan indienen tot het verlenen van een mvv of een verblijfsvergunning ten behoeve van de vreemdeling. De referent krijgt informatie- en administratieverplichtingen alsmede zorgplichten. De nakoming van deze verplichtingen is met een bestuurlijke boete en een strafsanctie bedreigd. Tot slot voorziet het wetsvoorstel in een stelsel voor de erkenning van referenten.⁵ Een erkende referent verkrijgt toegang tot een versnelde procedure tot verlening van een mvv en een verblijfsvergunning. In deze versnelde procedure beoordeelt de erkende referent grotendeels zelf of de vreemdeling voldoet aan bepaalde toelatingsvoorwaarden. Dit leidt tot een snelle en effectieve behandeling van aanvragen tot toelating en verblijf van vreemdelingen. Gestreefd wordt naar een behandeling van aanvragen voor een mvv en een verblijfsvergunning die zijn ingediend door erkende referenten, binnen een termijn van twee weken. Over de verhouding van het wetsvoorstel tot bestaande faciliteiten en tot de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: Wav) merkt de Raad het volgende op.

a. *Kennismigrantenregeling en convenanten*

De toelichting vermeldt dat in de uitvoeringspraktijk convenanten tussen de IND en bepaalde referenten zijn gesloten.⁶ Deze convenanten bevatten werkafspraken en wederzijdse rechten en verplichtingen, die er toe leiden dat de door de referent beoogde overkomst van de migrant versneld kan worden gerealiseerd. Voorts kunnen werkgevers van kennismigranten sinds de invoering van de kennismigrantenregeling in 2004 verklaringen afleggen die eenzelfde werking hebben als een convenant, aldus de toelichting. Het streven van de regering naar een selectief migratiebeleid, waardoor de migranten die Nederland nodig heeft, snel en eenvoudig kunnen worden toegelaten, lijkt met behulp van convenanten en de kennismigrantenregeling te worden gerealiseerd. De toegevoegde waarde van de voorgestelde regeling zou er dan in bestaan dat de huidige convenanten geen zorg- en informatieplichten van de convenanthouder bevatten die vergelijkbaar zijn met die van erkende referenten en dat deze convenanten nauwelijks waarborgen voor de daadwerkelijke naleving van de gemaakte afspraken bevatten, terwijl de rechtsbescherming voor de convenanthouder ook een probleem zou zijn.⁷ De toelichting bevat evenwel geen gegevens over de vraag of de huidige kennismigrantenregeling en de bestaande convenanten werkelijk problemen opleveren die met de voorgestelde regeling zouden moeten worden opgelost. De Raad adviseert de werking van de bestaande faciliteiten om migranten versneld te laten overkomen toe te lichten en in het bijzonder te verduidelijken of referenten op dit moment problemen ondervinden met de bestaande oplossingen tot versnelling.

⁵ Voorgestelde artikelen 2b tot en met 2f van de Vreemdelingenwet 2000.

⁶ Memorie van toelichting, paragraaf. 2.1.

⁷ Memorie van toelichting, paragraaf 2.7.5.

b. *Wet arbeid vreemdelingen*

De Raad onderschrijft de wens van de regering de toelatingsprocedures voor vreemdelingen doeltreffend en beheersbaar te maken. Hij merkt echter op dat het wetsvoorstel hooguit een deel van de gesignaleerde problemen oplost en, zoals hieronder blijkt, nieuwe problemen oproept. Uit paragraaf 2.7.1 van de memorie van toelichting blijkt, dat uitzonderingen worden voorzien op de streeftermijn van twee weken. Dit betreft onder andere aanvragen die betrekking hebben op arbeidsmigratie waarvoor een tewerkstellingsvergunning is vereist.⁸ Op een aanvraag tot verlening van een tewerkstellingsvergunning wordt binnen vijf weken na ontvangst van de aanvraag beslist op grond van artikel 6, tweede lid, Wet arbeid vreemdelingen. Hieruit volgt dat een beslissing op de aanvraag voor een mvv of een verblijfsvergunning in deze gevallen niet mogelijk is binnen de streeftermijn van twee weken. De memorie van toelichting benadrukt dat voorstellen tot vereenvoudiging en stroomlijning van de Wav separaat worden ingediend. In het laatste kwartaal van 2009 zal de beleidsnotitie Modernisering Wav aan de Tweede Kamer worden aangeboden. De effectiviteit van een modern migratiebeleid wordt vergroot als de modernisering van de Wav zoveel mogelijk parallel aan de modernisering van het migratiebeleid plaatsvindt. De Raad adviseert daarnaar te streven.

2. Relatie tot Europese richtlijnen

a. *Richtlijn Europese blauwe kaart*

Richtlijn 2009/50/EG⁹ betreft de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan (hierna: richtlijn Europese blauwe kaart). Deze richtlijn moet per 19 juni 2011 zijn geïmplementeerd. Artikel 5 van de richtlijn noemt de toelatingscriteria voor vreemdelingen die een Europese blauwe kaart willen aanvragen. Indien vreemdelingen voldoen aan de criteria van de richtlijn, is een lidstaat op grond van artikel 7 van de richtlijn verplicht om een Europese blauwe kaart uit te reiken. Het criterium van (erkende) referentstelling wordt in artikel 5 niet genoemd. Artikel 3, vierde lid, van de richtlijn bepaalt dat de lidstaten het recht behouden om naast de Europese blauwe kaart andere verblijfsvergunningen af te geven, waaronder een vergelijkbare nationale verblijfsvergunning voor kennismigranten. Dit betekent dat het Nederlandse stelsel van referentstelling, zoals dat thans wordt voorgesteld, als Nederlandse verblijfsvergunning behouden kan blijven, maar dat een kennismigrant ook van de Europese blauwe kaart gebruik kan maken. Daarmee rijst de vraag hoe beide stelsels zich tot elkaar zullen verhouden en of redelijkerwijs te verwachten is dat het referentstelsel voor kennismigranten gehandhaafd zal blijven. De Raad adviseert in de toelichting op de verhouding tot en gevolgen van de richtlijn Europese blauwe kaart voor het onderhavige wetsvoorstel in te gaan.

⁸ De tewerkstellingsvergunning is niet vereist voor kennismigranten, wetenschappelijke onderzoekers in de zin van richtlijn 2005/71/EG, studenten en uitwisselingsjongeren.

⁹ Richtlijn nr. 2009/50/EG van de Raad van 25 mei 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van onderdanen van derde landen met het oog op een hooggekwalificeerde baan. (PbEU 2009 L 155).

b. *Richtlijnen gezinshereniging, studie en langdurig ingezetenen*

De toelichting wijst op in EG-verband tot stand gekomen harmonisatie van regels voor toelating en verblijf van derdelanders.¹⁰ Het betreft in deze richtlijnen een stelsel van minimumharmonisatie, in die zin dat lidstaten weliswaar voor de vreemdeling gunstigere voorwaarden voor toelating en verblijf kunnen stellen, maar geen strengere eisen. De toelichting stelt met betrekking tot de richtlijn gezinshereniging¹¹, de richtlijn langdurig ingezetenen¹² en de richtlijn studie¹³ dat aan een vreemdeling verblijf in Nederland moet worden toegestaan, indien wordt voldaan aan de in de richtlijnen opgenomen voorwaarden.

Een schriftelijke referentstelling als bedoeld in het voorgestelde artikel 16, eerste lid, onderdeel i, is niet als voorwaarde in deze richtlijnen opgenomen. Hieruit volgt dat verblijf van de vreemdeling niet kan worden geweigerd op de enkele grond dat degene die de overkomst naar en verblijf in Nederland van de vreemdeling wenst, niet eigener beweging wenst te verklaren als referent van die vreemdeling te willen optreden.¹⁴ Om te realiseren dat de vreemdeling toch over een referent beschikt die de informatie- en administratieverplichtingen en zorgplichten op zich kan nemen, wordt voorgesteld de belanghebbende ambtshalve als referent aan te wijzen.¹⁵ De Raad merkt hierover het volgende op.

Eisen aan de referent; richtlijn gezinshereniging en richtlijn studie

Een aantal bepalingen in de richtlijn gezinshereniging en de richtlijn studie richt zich niet enkel tot de vreemdeling die toegang tot een lidstaat van de Unie wenst te verkrijgen (familielid van gezinshereniger, vreemdeling die voor studie wil doormigreren), maar tevens tot diegene die belang heeft bij de toegang van de vreemdeling en die reeds verblijf in de lidstaat van ontvangst houdt. De Raad wijst op artikel 9, eerste lid, onderdeel d, van de richtlijn studie dat bepaalt dat de organisatie voor scholierenuitwisseling de volle aansprakelijkheid op zich dient te nemen voor de onderdaan van een derde land die aan een scholierenuitwisseling wil deelnemen, in het bijzonder voor de kosten van verblijf, de studiekosten, de ziektekosten en de kosten van terugkeer. Hij wijst voorts op artikel 7 van de richtlijn gezinshereniging dat bepaalt dat bij de indiening van het verzoek tot gezinshereniging de betrokken lidstaat de gezinshereniger kan verzoeken bewijs te leveren dat deze beschikt over, kort gezegd, adequate huisvesting, een ziektekostenverzekering en stabiele en regelmatige inkomsten.

De Raad is er niet van overtuigd dat naast de in de richtlijnen genoemde voorwaarden aanvullende eisen kunnen worden gesteld aan de belanghebbende in verband met de toegang en verblijf van een derdelander. De (ambtshalve) aanwijzing als referent brengt aanvullende eisen mee, gelet bijvoorbeeld op de bestuurs- en strafrechtelijk

¹⁰ Zie in het bijzonder paragraaf 8 van de memorie van toelichting.

¹¹ Richtlijn nr. 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging. (PbEU 2003 L 251)

¹² Richtlijn nr. 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen. (PbEU 2004 L 16)

¹³ Richtlijn nr. 2004/114/EG van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk. (PbEU 2004, L 375)

¹⁴ Zie ook paragraaf 2.3.3 van de memorie van toelichting.

¹⁵ Het voorgestelde artikel 1, onderdeel s, in verbinding met artikel 2, tweede lid, onderdeel c.

gesanctioneerde informatie- en zorgplichten van de referent. De Raad adviseert voor deze situaties af te zien van de (ambtshalve) aanwijzing van een referent.

Nuttig effect van de richtlijnen

Los van het voorgaande merkt de Raad op dat de aanwijzing als referent – met de bijkomende verplichtingen – voor een belanghebbende reden kan zijn af te zien van een professionele relatie met de derdelander. Het kan in die zin gaan om een potentiële belemmering voor het grensoverschrijdend verkeer van derdelanders. In de toelichting wordt het bestaan van een dergelijke belemmering onderkend voor zover het gaat om Turkse werknemers. Met betrekking tot het voortgezet verblijf van deze werknemers merkt de toelichting op dat het voorgestelde stelsel van aanwijzen van een referent naar verwachting onverenigbaar zal worden bevonden met de standstill-bepaling van artikel 13 van Besluit 1/80.¹⁶ De "Blauwdruk modern migratiebeleid" is ter consultatie aan de Europese Commissie voorgelegd. In haar reactie heeft de Commissie, met betrekking tot het opleggen van boetes aan de referenten, opgemerkt dat met het systeem van referenten en eventueel op te leggen boetes geen afbreuk mag worden gedaan aan de *effet utile* van de richtlijnen gezinshereniging, studie en langdurig ingezetenen. Daar de richtlijnen het grensoverschrijdend verkeer van derdelanders, onder de daar genoemde voorwaarden, beogen te bevorderen, is het naar het oordeel van de Raad de vraag of de aanwijzing als referent het nuttig effect van de richtlijnen wel dient. Hij beveelt aan de toelichting in het licht van het bovenstaande aan te vullen.

3. Turkije

De relatie tussen de lidstaten van de Unie en Turkije wordt, waar het gaat om verkeer van personen, diensten en zelfstandigen, beheerst door de associatieovereenkomst EEG-Turkije en het aanvullende protocol daarbij, en Besluit 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije van 19 september 1980.

Blijkens de toelichting moet de werkgever van een Turkse werknemer zich opwerpen als diens referent opdat de Turkse werknemer toelating kan verkrijgen tot Nederland. De toelichting vermeldt dat deze toelatingsvoorwaarde niet in strijd is met de standstill-bepaling van artikel 13 van Besluit 1/80¹⁷. De Raad wijst in dit verband in de eerste plaats op het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Abatay¹⁸, waarin het Hof overwoog dat de standstill-bepalingen van artikel 13 van Besluit 1/80 en artikel 41 Aanvullend protocol gelijk moeten worden uitgelegd. In het arrest Tum en Dari¹⁹ overwoog het Hof vervolgens dat artikel 41 van het Aanvullend Protocol ook aan nieuwe beperkingen voor eerste toelating in de weg staat. De constatering in de toelichting²⁰ dat de eerste toelating van Turkse werknemers beheerst wordt door het nationale recht van de lidstaten en dat daarbij de standstill-bepaling van artikel 13 van Besluit 1/80 niet geldt, is naar het oordeel van de Raad dan ook onjuist. De Raad concludeert dat ook voor eerste toelating niet kan worden geëist dat de werkgever van de Turkse werknemer zich als referent opwerpt.

¹⁶ Artikel 13 van Besluit 1/80 bepaalt dat geen nieuwe belemmeringen mogen worden opgeworpen voor toegang, verblijf en deelname aan de arbeidsmarkt van Turkse werknemers en hun gezinsleden. Memorie van toelichting onder 8.2.1.1.

¹⁷ Besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de associatie.

¹⁸ Arrest van het Hof in gevoegde zaken C-317/01 en C-369/01 (Abatay) van 21 oktober 2003, jur. 2003, I-12301.

¹⁹ Arrest van het Hof in zaak C-16/05 (Tum en Dari) van 20 september 2007, jur. 2007, I-7415.

²⁰ Paragraaf 8.2.1.1, tweede tekstblok.

De Raad merkt voorts op dat uit het bovenstaande tevens volgt dat artikel 13 van Besluit 1/80 eraan in de weg staat om nieuwe eisen te stellen aan de eerste toelating van gezinsleden van rechtmatig hier verblijvende Turkse werknemers. De Raad legt de constatering in de toelichting²¹ aldus uit dat voor gezinsleden van Turkse werknemers geen referent verplicht zal worden gesteld.

Gelet op het voorgaande adviseert de Raad af te zien van het vereiste van een referent ten behoeve van toelating van Turkse werknemers.

4. Zorgplichten

Op grond van het voorgestelde artikel 2a, tweede lid, onderdeel b, Vw2000 wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur ten aanzien van referenten voorzien in zorgplichten jegens de vreemdeling. In de voorgestelde artikelen 55a en 108 Vw2000 is bepaald dat de naleving van deze zorgplichten wordt gehandhaafd door middel van een bestuurlijke boete en een strafsanctie. De zorgplichten zijn niet nader geconcretiseerd in het wetsvoorstel. Paragraaf 2.4.3 van de toelichting vermeldt dat de concrete zorgplichten van de referent jegens de vreemdeling in lagere regelgeving nader worden uitgewerkt. Zorgplichten kunnen ook in een gedragscode zijn opgenomen.

Voorwaarde is, volgens de toelichting, dat de zorgplichten voldoende helder worden geformuleerd, zodat de referent zijn gedrag jegens de vreemdeling daarop kan afstemmen en de juiste middelen kan kiezen om aan de zorgplichten te voldoen. De wijze waarop de referent aan zijn zorgplichten voldoet, wordt niet van overheidswege voorgeschreven; de keuze tussen gedragsalternatieven wordt aan referenten overgelaten, aldus de toelichting.

a. De Raad merkt op dat het, gelet op de bij een wettelijke normering van strafoplegging in acht te nemen transparantie, onder meer uit hoofde van het legaliteitsbeginsel, nodig is de gedragsnormen duidelijk en nauwkeurig te formuleren. Verder dient de op overtreding van een gedragsnorm gestelde sanctie evenredig te zijn aan de geschonden norm. De rechtszekerheid brengt naar het oordeel van de Raad mee dat de hoofdelementen van de zorgplicht in het wetsvoorstel zelf thuis horen. De Raad adviseert deze elementen in het wetsvoorstel op te nemen.

b. Voorts vermeldt de toelichting dat referenten bij de concrete invulling van de zorgplichten onder andere kunnen kiezen voor aansluiting bij een gedragscode. De Raad merkt op dat hier in bijzondere mate bezwaren aan kleven, daar een gedragscode frequent gewijzigd kan worden, aansluiting niet altijd verplicht is en de gedragscode bovendien niet op dezelfde wijze bekend wordt gemaakt als algemeen verbindende voorschriften. Dit heeft tot gevolg dat een uniform stelsel van op maat gesneden regels ontbreekt. In dit verband wordt er opnieuw op gewezen dat de normering in de gedragscode zo duidelijk en nauwkeurig dient te zijn dat de referent zijn gedrag daarop kan afstemmen. De Raad adviseert daarom af te zien van de voorgestelde bestuurs- en strafrechtelijke sanctionering van in gedragscodes opgenomen zorgplichten.

---

²¹ Paragraaf 8.2.1.2.

5. Handhaving

Het bestuurlijk toezicht van de IND op de referent wordt zoveel mogelijk “vanachter het bureau” uitgeoefend, aldus de toelichting.²² Hierbij ligt de nadruk op samenwerking en gegevensuitwisseling met andere overheidsdiensten en worden de door de referent verstrekte gegevens vergeleken met gegevens uit andere bronnen. De toelichting vermeldt voorts dat als uitgangspunt geldt dat de eigen verklaringen van erkende referenten achteraf in plaats van vooraf op hun juistheid worden beoordeeld. De omslag van controle door de IND voorafgaande aan de verlening van een mvv of een verblijfsvergunning naar controle achteraf van de eigen verklaringen van erkende referenten, betekent een ingrijpende wijziging in de wijze waarop het toezicht op de vreemdelingen is ingericht. Waar de IND op dit moment integraal toetst of vreemdelingen voldoen aan de toelatingsvoorwaarden, zal hij in het voorgestelde stelsel uitgaan van de juistheid van de eigen verklaringen van de erkende referenten. Toezicht achteraf, versterkt door sancties, vormt het sluitstuk van deze nieuwe benadering. In dit licht rijst de vraag of “vanachter het bureau” voldoende zicht verkregen kan worden op wat zich werkelijk afspeelt, met andere woorden of dit toezicht toereikend en voldoende effectief zal zijn om hierop bestuurlijke boetes en strafsancties te baseren. De Raad adviseert hierop in de toelichting nader in te gaan.

6. Procedurele afstemming rechtsbescherming

De toelichting bij artikel 70 Vw2000 vermeldt dat de referent kan opkomen tegen besluiten van de minister tot weigering, schorsing of intrekking van de erkenning als referent, tot het opleggen van een bestuurlijke boete en tot het verhaal van de kosten van uitzetting. Dit volgt rechtstreeks uit de Algemene wet bestuursrecht en vergt geen nadere aanpassing van artikel 70 Vw2000, aldus de toelichting. De Raad merkt op dat in de toelichting geen aandacht wordt geschonken aan de procedurele afstemming van vorengenoemde bezwaar en beroepsmogelijkheden. De Raad veronderstelt dat bezwaar en beroep tegen weigering, schorsing of intrekking van de erkenning als referent beheerst worden door het vreemdelingenprocesrecht. Niet duidelijk is of de rechtsbescherming in het kader van de bestuurlijke boete en het verhaal van de kosten van uitzetting eveneens wordt beheerst door het vreemdelingenprocesrecht dan wel door het reguliere bestuursprocesrecht. De Raad acht afstemming van de rechtsbescherming wenselijk. Bij wijze van voorbeeld noemt de Raad de uiteenlopende termijnen van bezwaar in het vreemdelingenprocesrecht en het reguliere bestuursprocesrecht. De Raad adviseert het wetsvoorstel hierop aan te passen.

7. Artikel 54 van de Vreemdelingenwet 2000

In artikel 108 Vw2000 van het wetsvoorstel wordt niet voorzien in strafrechtelijke handhaving van artikel 54, eerste lid, onderdelen a tot en met g en tweede lid, Vw2000 (verstrekken en administreren van gegevens en bescheiden). Strafrechtelijke handhaving is daarentegen wel mogelijk voor de artikelen 2a, derde lid, onderdeel b (zorg- en doelplichten referent) en 24a, tweede en derde lid, Vw2000 (verstrekken van gegevens ten behoeve van de toelating van de vreemdeling). De toelichting motiveert niet waarom een strafrechtelijke sanctie niet noodzakelijk wordt geacht voor een algemene wettelijke plicht tot het verstrekken en administreren van gegevens (artikel 54 Vw2000), terwijl dit

²² Memorie van toelichting, paragraaf 5.

wel nodig wordt gevonden voor de informatieverplichting ten behoeve van de toelating van de vreemdeling (artikel 24a Vw2000). Uit een oogpunt van consistentie acht de Raad het wenselijk dat overtreding van artikel 54 Vw2000 eveneens strafrechtelijk wordt gesanctioneerd. De Raad adviseert artikel 54, eerste lid, onderdelen a tot en met g en tweede lid, Vw2000 toe te voegen aan het voorgestelde artikel 108 Vw2000.

8. Vreemdelingenadministratie

Het voorgestelde artikel 107 biedt een wettelijke grondslag voor een in de praktijk reeds bestaande vreemdelingenadministratie en voor de uitwisseling van gegevens. De administratie bevat ingevolge artikel 107, onderdelen a en b, persoons- en verwijsggegevens van vreemdelingen en andere gegevens, waaronder persoonsgegevens die van belang zijn voor de uitvoering van de Vreemdelingenwet en de Rijkswet op het Nederlandschap. De vreemdelingenadministratie heeft tot doel de verwerking van de genoemde gegevens, voor zover van belang voor onder andere de uitvoering van de Vreemdelingenwet, de Rijkswet op het Nederlandschap en andere wettelijke voorschriften. De Raad merkt op dat de toevoeging "en andere wettelijke voorschriften" deze doelstelling niet langer "welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd" maakt, zoals artikel 7 van de Wet bescherming persoonsgegevens eist en ook voortvloeit uit jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.²³ De Raad adviseert de toevoeging "en andere wettelijke voorschriften" te schrappen.

9. Voor redactionele kanttekeningen verwijst de Raad naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State,

---

²³ Arrest van het Hof in zaak C-524/06 (Huber) van 16 december 2008, n.n.g..

Bijlage bij het advies van de Raad van State betreffende no.W03.09.0216/II met redactionele kanttekeningen die de Raad in overweging geeft.

- Artikel I, onderdeel E, artikel 14, onder 1, als volgt formuleren: 1. Het eerste lid, onderdeel c komt als volgt te luiden: c. een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd ambtshalve te wijzigen wegens veranderde omstandigheden;.
- Artikel I, onderdeel K, artikel 24, derde lid, schrappen, gelet op artikel 54, eerste lid, onderdeel c, Vw2000.
- In artikel I, onderdeel X, artikel 107, tweede lid, aanhef "voor zover dat van belang is voor", gelet op artikel 8 Wet bescherming persoonsgegevens, wijzigen in: voor zover dat noodzakelijk is voor.